

ארצות-הברית: קונולי נגד שימשון המסכן

תוני ג'ווד בן פרנק אלווין ואלכס קיטסון. הם נהנים מתמיכת המפלגה הקומוניסטית הבריטית. סנונית ראשונה. משקיפים רבים תוהים מדוע החי ליטו הצ'כים לפתוח עתה במסע רדיפות פוליטי חדש.

מחזאי האבל זוכרים את דובצ'ק

וזאת בשעה שברית-המועצות חותרת לפיתוח יחסיה עם המערב, וכאשר תדמיתה הבינלאומית משתפרת עקב התפזר קיד החשוב שהיא ממלאה במשבר קמבודיה. רק מהישראליים שטופייהמוח נמנע המידע, בדבר העזרה שמושטיה ברית-המועצות לקמבודיה. העולה על הסיוע המערבי. גם ארצות מיוחדות אחרות, בעיקר הונגריה ופולין, שיפרו מאד את תדמיתן במערב. ואמנם, כתב אובורוו, מארק פרנקלאנד, מדווח שהחלטת ממשלת גוסטב הוסאק לשפוט את האינטלקטואלים מעוררת התנגדות רבה במיוחד באירופה. ביקורת על הצ'כים נשמעת לא רק בחוגי המשכילים אלא גם מפי דיפלומטים קומיניסטים. רמזים על כך נשמעו גם בהתבטאויות רשמיות, בעיקר ברדיו בודפשט. פרנקלאנד מסביר, שממשלת הו"סאק מוצפת עדיין באידיאולוגים שמרניים, מהם שהו מינו את הסובייטים לפלוש לצי'כוסלובקיה ב-1968. בפראג משתמשים עדיין בז'רגון המיושן, שכימעט נשכח באלצות מיוחדות אחרות. אין ספק שהדיכוי בצי'כוסלובקיה הוא חלק מתגובת-הנגד לתיקוה שהצית בלבבות אלכסנדר דובצ'ק ב-1968. ההתנגדות הכללית שמעורר הדיכוי בשמאל העולמי, ועתה גם במיוחד אירופה, מעידה שצפויות עוד התפתחויות רבות ומעניינות בנושא זה. עונשי המאסר התמורים שהוטלו על האבל והבריו מטילים כתם בליימתה על המישטר בפראג. הפגנת ההמור נים שערכו אנשי השמאל באתונה, בסוף השבוע שעבר, אינה אלא סנונית ראשונה במסע מחאות והפגנות שיקיף את כל אירופה.

כימעט זהים. כולם הודו, שגישתו הגלויה של קונולי מבשרת מיפנה אפשרי בדעת-הקהל האמריקאית, לרעת המדיניות של ממשלת ישראל. לעומת זאת גינו פה אחד את התעלמותו של קונולי מהמחויבות המוסרית לישראל. כשתת-ערער מחויבות זאת, העיר פרשן וושינגטון סטאר, ית-מוטט בסיס התמיכה במדינה היהודית. **מועגל קסמים.** לג'ון קונולי יש סיכויים לכבוש את המועמדות הרפובליקאית לנשיאות, אבל ייתכן שהת-בטאויותיו בעניין המיזרה התכונן הקדימו במקצת את הנטייה בדעת-הקהל. אם לא יושג שלום במרחב, אין כימעט ספק שבעוד ארבע שנים תהיה דעה זו נחלת הכלל בארצות-הברית. עם אריק שרון ומנחם בגין קשה לישראל לשחק את שימשון המיסכן. הליברלים לא רוצים לתמוך בשימשון. עתה בא קונולי וטוען, שהמיכה במיסכן פוגעת באינטרס

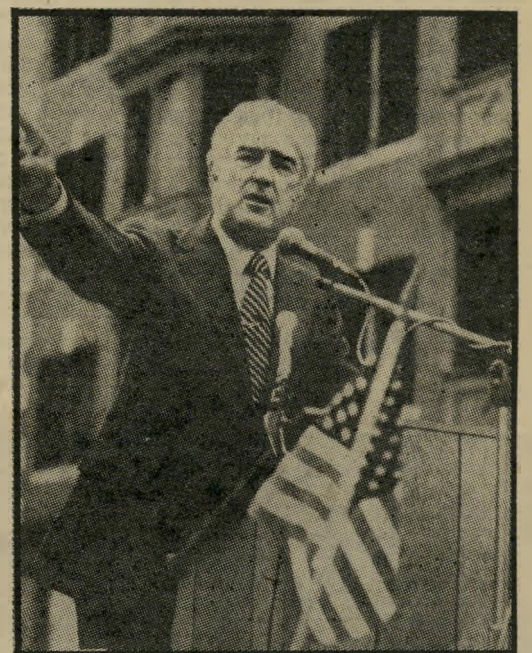
האמריקאי. מעגל-קסמים שאין ממנו מוצא, אלא באמי צעות מדיניות ישראלית אחרת.

צי'כוסלובקיה: חתרני כל העולם - התאחדו!

השמאל האירופי כולו מתקומם נגד המישפט הפוליטי שנסתיים בשבוע שעבר בצי'כוסלובקיה. המחזאי הצ'כי המפורסם, ואצלאב האבל, וחמישה אינטלקטואלים אחרים נדונו בעון חתרנות. לפי סעיף 98 בחוקת העונשין הצי'כוסלובקית אפשר להטיל עונש מירבי של 10 שנות מאסר. האבל נשפט ל-6 שנות מאסר, חבריו נדונו לתקופות מאסר שבין 3 ל-5 שנים. עונשים דראקוניים מעוררי החלה. רוב הנאשמים הם אנשי-שמאל מובהקים. אחד מהם הוא טרוצקיסט מובהק. כולם נמנים על חותמי אמנת 77. ההתנגדות להפרת זכויות-האדם מאחדת סוציאליסטים-הומניים, אירוקומוניסטיים, טרוצקיסטים וליברלים. כל המפלגות הסוציאליסטיות והקומוניסטיות במערב-אירופה מגנות את המישפט. בראש מסע המחאה באנגליה עומדים ראשי האגף השמאלי במפלגת הלייבור - אנ-

„אנחנו יודעים שסומוסה הוא בן-ככלבה, אבל הוא בן הכלבה שלנו“, נהגו לומר בחברות הבינלאומיות הגדורות עד לפני חודשים אחדים. גם ג'ון בארדן קונולי (62) נהג לנסח את רעיונותיו בצורה בוטה וברורה כזו. הוא איש טכסאס גאה ושורשי, שכיחן בשנות השישים כמושלה של המדינה הענקית. משקיפים רבים סבורים, שסיכוייו לזכות במועמדות הרפובליקאית לנשיאות הם מצויינים. בשלב זה קשה לדעת בבירור אם אמנם יזכה קונולי במועמדות. בינתיים הוכיח מיומנות עצומה באיסוף כספים למערכת הבחירות שלו. קשריו הענפים עם החברות הגדולות, שהפכו אותו למייצג המובהק של ה-BIG BUSINESS בפוליטיקה האמריקאית, העלו אותו לראש טבלת המתירמים. מאז ינואר אסף קונולי 4.3 מיליון דולר. בקרן המשותפת של הנשיא ג'ימי קארטר וסגנו, ולטר מונדייל, נצטברו רק כמיליון דולר. יריבו הגדול של קונולי במפלגה הרפובליקאית, רונאלד ריגאן, אסף רק 900 אלף דולר.

השריף הנוכחי, בספר היוקרתי מי ומי באמריקה מוצג קונולי כעורך-דין הקשור בחברות-הנפט הגדולות של טכסאס. האיש, שניצל בנס בעת ההתנקשות בנשיא ג'ון קנדי בדאלס, בנובמבר 1963, מייצג את הימין החדש בכישרון רב. הוא חניך המפלגה הדמוקרטית, היה בעבר הרחוק עוזרו של לינדון ג'ונסון. כשפרש מכהונתו כמושל טכסאס עבר למיפלגה הרפובליקאית ושירת את ריצ'רד ניקסון כשר-האוצר וכיועץ מיוחד. הוא ביצר לעצמו מעמד מיוחד בתחום יחסי-החוק. בניגוד לריגאן, שהוא נץ גלובאלי, הרואה בעולם כולו זירת מאבק בברית-המועצות, שואף קונולי לאמץ מדיניות אזורית. בכל אזור, טוען קונולי, יש לאמץ מדיניות ההולמת את התנאים המיוחדים. קידום האינטרס האמריקאי חייב להיעשות באורח מתחכם. שיטות השריף-הטוב של שחקן הקולנוע לשעבר, רונאלד ריגאן, הן מגוחכות. אשר למיזרח התיכון מציע קונולי הסדר כולל, שיר-

מועמד קונולי הלם העתיד

תום את כל מדינות האזור למדיניות האמריקאית ויבן טיח אספקת נפט סדירה למערב. סנונית קונולי מחייבת נסיגת ישראל לקווי 4 ביוני 1967, כולל מיזרח ירושלים. הוא תומך בהקמת מדינה פלסטינית בגדה וברצועה ובברית צבאית בין כל מדינות האזור. ברית כזו תהיה, לדעתו, קטע עץ המערך הכלל-עולמי, שיקיף גם את יפן, מערב-אירופה וארצות-הברית. **האינטרס והנפט.** קונולי ביקורתי כלפי הסכם קמפ-דייוויד, שאין בו משום הסדר כולל. לדעתו, גם אחרי קמפ-דייוויד לא הובטחו היחסים הלבביים עם סעודיה ועם שאר מדינות-הנפט הערביות; ובכך נפגעו ישרות האינטרס האמריקאי, בשל כניעה ללובי היהודי. כדרכו הציג קונולי את דיעותיו ללא כחל ושרק. הוא גורס שהגיע הזמן שמועמד לנשיאות ידבר בבירור על האינטרס האמריקאי האמיתי לפני הבחירות. הוא הדיר הים בכך את המיסד היהודי הרישמי, שלא רגיל להת-פחות מצד מועמדים לנשיאות. בפעם הראשונה מצא עצ-מו הלובי הציוני מאוגף משני הצדדים. לדעתם אי אפשר להצ-רים את ישראל כמדינה כובשת. לרעתם אי אפשר להצ-דיק היום את ישראל בטיעונים ההומאניסטיים הישנים. אשראי השואה נגמר. עתה תוקף קונולי את ישראל מן האגף הימני של המפה הפוליטית. תגובת העיתונות האמריקאית העידה על מבוכה, ואפ-י-לו על תדהמה. כל העיתונים שיבחו את אומץ-ליבו של קונולי, אבל רבים ביקרו את גישתו הפשטנית לבעיית האנגריה ולויקתה לעניין ישראל. בוסטון גלוב, כריטיאן סיאנס מוניטור, וושינגטון פוסט, וושינגטון סטאר, ניו-יורק טיימס ושיקאגו טריביון טיענו יצאו במאמרים ראשיים

טרוצקיסטים, הומוסכסואלים וכל השאר

סניה וייטהאוס היא מעין מזיגה דוחה במיוחד בין אהרון פאפו וגולדה מאיר. אהרון פאפו היה לוחם בכל כוחו נגד „המאפיה השמאלנית“ והליברלים באמצעי-התיקשורת. מטרתו: לטהר, בעיקר את הטלוויזיה מהטרוצקיסטים, ההומוסכסואלים ושאר המתירנים. המאיימים על שלימות המישפחה. היא הצליחה לאר-גן הבורה דייגולה של בישופים מזדקנים, אינטלקטואלים ימניים ואפילו שמאלנים-לשעבר, שבגיל 80 הפכו מוסרניים בעל כורחם. בשיא הפריחה התרבותית באנגליה, בסוף שנות השישים, מיסדה מארי וייטהאוס „פסטיבל אורות“, שבו צעדו ישישים מתוסכלים וצעירים מסופרים-הי-טב וחמוני-סבר בהפגנות לפידים נגד הפורנוגרפיה. עתה היא יוצאת למסע הרצאות האחרון שלה. הרופי-אים הזהירו אותה, שהיא עלולה לאבד סופית את קולה אם תמשיך להופיע ברציפות. וייטהאוס הכריזה על מסע-צלב אידיאולוגי נגד „המהפכות העולמית“, למען שמירת המישפחה והערכים הנוצריים. היא תוקפת את הגישה המודר-נית להומוסכסואלים ודרשת לראות בהם חולים וסוטים הזקוקים לרחמים ולטיפול רפואי ופסיכיאט-רי. את עיקר זעמה מפנה וייטהאוס נגד החינוך המיני בבתי-הספר. הרופאים העובדים הסוציאליים מספקים גלולות נגד הריון לנערות בתיכון. שוצפת הלוחמת הזקנה ומתווה סיסמה חדשה: יותר מוסר, פחות ביולוגיה. בריאן קלאף והשמאל הבריטי נוהגים ללעוג ל-וייטהאוס. אבל ראש ממשלת בריטניה, מרגרט תאי-צ'ר, רוחשת לה אהדה רבה. בחג המולד הקרוב תזכה, כנראה, וייטהאוס בתואר אבילות.

מארי וייטהאוס